

15de Møde.

Onsdag den 23. November Kl. 3¹⁵.

Formanden: 7de Medlem for 2den Kreds (Piper) har meddelt mig, at han ønsker her i Tinget at forelægge:

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 563 af 4. Oktober 1919 om Lens, Stamhusenes og Fideikommisgodrsers samt de herhenhørende Fideikommiskapitalers Overgang til fri Ejendom.

Udenfor Dagsordenen har Forslagsstilleren Ordet for at forelægge det nu anmeldte Lovforslag.

Forslagsstilleren (Piper): Jeg skal herved have den Ære at forelægge *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 563 af 4. Oktober 1919 om Lens, Stamhusenes og Fideikommisgodrsers samt de herhenhørende Fideikommiskapitalers Overgang til fri Ejendom.* Den 14. November 1923 havde jeg den Ære at forelægge et lignende Lovforslag. Forslaget gaar i Korthed ud paa, at den Bestemmelse i Lensloven, der siger, at Vurderingen af 1920 skal lægges til Grund ved Beregningen af de Kapitaler, der skal afgives fra Lenene ved Frigørelsen, ændres til, at den sidst afholdte Vurdering skal lægges til Grund. Allerede da jeg forelagde Lovforslaget i 1923, var det konstateret, at de Værdier, som man mente var til Stede i 1920, var i høj Grad reduceret. Ved den Ejendomsskyldvurdering, der fandt Sted i 1923, var Ansettelse af de paagældende Ejendomme gaaet ned i ikke ringe Grad — som bekendt var Vurderingen i 1920 spændt op over alle rimelige Grænser, og ved den Vurdering, der har fundet Sted i 1926, har dette Forhold udviklet sig yderligere. I 1923 naaede Lovforslaget ikke frem til anden Behandling i det høje Ting; der syntes ikke den Gang at være tilstrækkelig Sangbund for Erkendelsen af den Uretfærdighed, der var begaaet ved Loven af 1919. Det er min Tro, at den Udvikling, Forholdene er undergaaet i de Aar, der siden da er forløbet, muligvis kan have bevirket, at de ærede Medlemmer nu ser anderledes paa denne Sag end den Gang,

og derfor har jeg tilladt mig at forelægge Lovforslaget paa ny.

De Beretninger, der er kommet frem i den seneste Tid angaaende Formueforholdene paa Baroniet Gaunø og Grevskabet Frijsenborg, har sikkert slaaet mange; dette, at saa store Formuer saa at sige kan svinde bort i Løbet af faa Aar paa Grund af den tilstedeværende Beskatning, forekommer sikkert de fleste ganske uretfærdigt og ubilligt, men det er sket i Henhold til Skattelovene, Arveafgiftslovene og Lensloven. Endnu værre bliver det dog, naar der skal betales af Værdier, der slet ikke er til Stede, og det er det, der finder Sted ved Afløsningen af de Len, hvor Afløsning hidtil ikke har fundet Sted.

Jeg skal tillade mig at nævne nogle Eksempler paa, hvorledes Forskydningerne har været i disse Aar. Ejendommen Bidstrup var i 1920 vurderet til 180 000 Kr.; den blev i 1926 vurderet til 40 000 Kr., hvilket giver en Difference af 140 000 Kr., saaledes at Besidderen efter den gældende Lov faktisk kommer til at betale 20 pCt. af 140 000 Kr., det vil sige 28 000 Kr., til Staten af Værdier, som ikke findes. — Paa Vennerslund var Hovedbygningen i 1920 vurderet til 100 000 Kr. og i 1926 til 50 000 Kr.; altsaa en Difference paa 50 000 Kr. — For Grevskabet Brahesminde er Forholdet følgende: Hvedholm Hovedbygning var i 1920 vurderet til 600 000 Kr.; der blev klaget til Over-Skyldraadet, og Vurderingen blev nedsat til 450 000 Kr.; i 1925 blev Hovedbygningen ansat til 100 000 Kr., og der var altsaa en Difference fra den nedsatte Sum i 1920 til Vurderingen i 1926 paa 350 000 Kr. — Steensgaards Hovedbygning blev i 1920 vurderet til 225 000 Kr., i 1926 til 50 000 Kr., altsaa en Difference paa 175 000 Kr. — Frederiksdals Hovedbygning blev vurderet særskilt i 1920 til 250 000 Kr., Avlsgaarden til 232 000 Kr.; i 1924 blev de begge samlet vurderet til 350 000 Kr., medens de altsaa i 1920 tilsammen var vurderet til 482 000 Kr., og i 1926 blev de vurderet til 250 000 Kr., altsaa kun ca. det halve.

Endvidere skal jeg nævne Forholdene paa Grevskabet Langeland. Der udgør Nedgangen 1 467 400 Kr.; heraf vil Afgiften til Staten ifølge den nugældende Majoratslov være 366 850 Kr. — For Stamhusene Ahlefeldts og Lundsgaards Vedkommende er Ejendomsskyldværdien faldet med 426 000 Kr., hvoraf Statens Andel er $\frac{1}{5}$, altsaa 85 200 Kr.

Jeg synes, at disse Tal er meget talende. Det er Værdier, som slet ikke eksisterer